

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibus Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

19. Assumptus est in cælum, & sedit à dextris Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

zandis paruulis festinatur & curritur, quia sine dubio creditur aliter eos in Christo uiuificari non posse. Hæc ille. Rursum alibi: Quis audeat dicere non esse Christum infantum Saluatorem nec redemptorem? Vnde autem saluos fecit, si nulla est originalis agritudo peccati, aut si iam in utero matrum sanctificati sunt, ut Caluinus uult? Nulla igitur ex nostro arbitrio præter baptismum Christi, salus æterna promittatur infantibus, quam non promittit Scriptura diuina humanis omnibus ingenis præferenda. Hæc ille. Et adhuc semel, *Quantumcunque catechumentus proficiat, adhuc sarcinam iniquitatis sua portat. Non illi dimititur nisi cum uenerit ad baptismum. Quomodo non caruit Israëli populo Aegyptiorum, donec uenisset ad mare rubrum, sic pressuris peccatorum nemo caret, nisi quum ad fontem baptismi peruenerit.* Denique eum qui credit absque baptismo peccatorum remissionem à paruulis obtineri posse, Catholicum esse negat. In eandem sententiam scribunt alij Patres omnes, nec quicquam est maiori consensu receptum, quam ad salutem necessarium esse baptismum, ut profana hæc Caluini nouitas merito ab omnibus explodi debeat. Baptismum uero esse salutis causam effectiue per modum instrumenti, non signum tantum ac testimonium, ideoque & ad eam necessarium, latius contra Caluinum supra disputauimus. Alias horum uerborum Marci corruptelas hæreticas, tam à Caluino quam ab aliis hæreticis traditas, uide in Promptuario nostro Catholico reuulsas & repurgatas.

19. *Assumptus est in cælum, & sedit à dextris Dei.*

Hanc Euangelij literam nouo quodam & portentoso suo fectmento Caluinus corrumpit. Perinde (inquit) hoc est ac si uocetur Dei vicarius, qui eius personam sustinet. Quare locum aliquem imaginari non conuenit, quum metaphoricè dextera secundam à Deo potestatem significet. Ad dexteram quidem Dei federe, ratione situs ex parte Dei, non nisi metaphoricè dici, sanum, orthodoxum, ac receptum ab omnibus theologis est. Cæterum in Christi sessione nullum locum imaginari, nihil est aliud quam Christi corpus in cælo negare, & articulum de Ascensione Domini è symbolo eradere. Et sanè portenti instar est, Caluinum Christo in cœlis locum negare, qui localem illam Christi in cœlis præsentiam cum tota reliqua selecta Sacramentaria, contra præsentiam ueram ac realem corporis Christi in uenerabili Eucharistia (quam à nobis lo-

De pecc.
mer. & re-
miss. lib. 1.
c. 23.

Tract. 13.
in Ioan.

De Orig.
anima.
lib. 3. c. 9.

Ad Matt.
cap. 28.

In festo
Ascens.
Domini.

Aug. de
Symb.
lib. 1. c. 4.
& lib. 2.
cap. 7.

Caluinus
sibi contra-
rium.

calem poni stultissimè cauillantur) toties tam constantes, tam fortiter obijcere & allegare solent. *Carnem* (inquit alibi Caluinus) *carnem esse oportet, spiritum spiritum: unumquodque qua à Deo lege & conditione creatum est. Ea verò est carnis conditio, ut vno certòque loco, ut sua dimensione, sua forma constet. Ea conditione carnem induit Christus, cui, teste Augustino, incorruptionem quidè & gloriam dedit, naturam & veritatem non abstulit. Si vno certòque loco caro consistit, & carnis naturam à sua carne glorificata Christus non abstulit; quomodo à Christi corpore in cælo sedente, locum omnem tollit Caluinus? Locum (inquit) aliquem imaginari nò conuenit. Rufum contra Vbiquitarios disputans Caluinus ita scribit. Alii qui corpus Christi infinitum esse consingunt, nec vllò spatio contineri, sed implere cælum & terram instar diuinæ eius essentia: quod figmentum absurdius est quàm ut refutatione egeat. Si absurdum est nulla refutatione dignū, Christi corpus in cælo nullo spatio contineri; absurdum quoque simile erit, omnem illi locum negare, quod hîc Caluinus facit. Locum (inquit) aliquem imaginari non conuenit. Adhuc semel Caluinus ad illa verba Pauli, *Qui ascendit super omnes cælos ut impleteret omnia*, ita scribit: *Quum dicitur Christus in cælo esse, non sic accipere debemus quasi resideat inter sphaeras ut stellas numeret, sed illic cælum significat locum sphaeris omnibus superiorem, qui post resurrectionem filio Dei est destinatus: non quòd propriè locus sit extra mundum, sed quia de regno Dei loqui nisi more nostro non possumus. Si ergo cælum quo Christus assumptus est, significat locum filio Dei destinatum, quare locum aliquem Christo in cælis negat? Nec eum à contradictione liberat, quòd propriè locum in cælo esse negat, à nobis autem locum vocari, quia more nostro de regno Dei loquimur. Ob hoc ipsum enim necesse est, corpori Christi in cælo aliquem locum imaginari, quia aliter loqui non possumus. Postremò quomodo Caluinus, Beza, & alij Sacramentarij, ex illis Petri verbis, *At. 3. 21. Quem oportet cælum suscipere usque in tempora restitutionis omnium*, concludunt *Christi corpus cælo contineri* (sicuti & loco ad Ephes. citato loquitur Caluinus) nec posse à cæli loco abesse, si nunc corpori Christi aliquem locum in cælo imaginari fas non erit? Quis non videt manifestam esse tum contradictionem, tum etiam præsentis loci corruptelam? Ceterum Christus in cælo est secundum corpus suum naturale & glorificatum, non quidem in loco qui contentia indigeat corporis cælestis, quum extra & supra omnes cælos continentes**

Institut.
Lib. 1. c. 17
num. 24.

In 1. Cor.
11. ver. 24.

In Comment.
ad
Ephes. 4.
10.

At. 3. 21.

nen
cuti
loco
toru
nam
para
mul
sum
loco
& na
E

nentes sic nec etiam in loco generationis & corruptionis, sicuti nostra corpora locantur & continentur, sed est in certo loco iuxta naturalis sui corporis dimensionem, sicuti & beatorum corpora in cælo erunt extra mundialem hanc machinam simul cum capite Christo, qui membra sua præcessit *ut pararet eis locum; & in domo Patris sui multas esse mansiones,* *Ioan. 14.* multa loca, affirmavit. Quare corpori Christi in cælos assumptio locum aliquem imaginari adeò convenit; ut qui illi locum neget, tum variis Scripturis contradicat, tum verum & naturale Christi corpus tollat, tum denique Ubiquitariæ & Eutychiæ hæresi necessariò suffragetur. Sed hoc stupore & vertigine iusto Dei iudicio feriuntur,

qui in divinis Scripturis licenter ver-
sari, & omnia pro libito ac
libidine propria effu-
sare volunt.

* * *

Antidotorum super Evangelium

D. Marci,

F I N I S.